

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorile nefranțate nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trăm. A !
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primese în Viena
Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Oto Mosse), Heinrich Schölk, Alois
Kornel, M. Dukes, A. Oppelt, J. Dan-
neberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mész, E. Kistenborn;
în Frankfurt: G. L. Döcker; în Ham-
burg: A. Sömer.
Prețul inserțiilor: o serie
garmondă pe o coloană 6 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
bliere. Publicații mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL II

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumar la toate od-
oile postale din țară și din
afară și la ad. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piațamare
Nr. 22, etajul I.; pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 286.

Brașov, Vineri 30 Decembrie

1888.

Către onorații cetitorii!

„Gazeta Transilvaniei” intră în anul al 52-lea al existenței sale.

Nenumăratele dovezi de simpatie și de încredere ce le-a primit acest organ de publicitate din partea Românilor de pretutindeni cu ocaziunea aniversării a cincizecea a existenței sale sunt cea mai viua și mai puternică mărturie pentru atitudinea sa politică și națională.

Răzimat pe încrederea publicului român și condus de iubirea de patrie și de datoria ce o are către sfânta cauză a românismului, organul nostru n'a pregetat de a aduce, mai ales în cei de cece ani din urmă, însemnate jertfe pentru a corespunde tot mai mult cerințelor timpului și trebuințelor cetitorilor săi.

Astfel de la 1 Ianuarie 1881 „Gazeta Transilvaniei” a început să apară de trei ori pe săptămână totu cu prețul de până atunci, iar de la 1 Aprilie 1884 apare în fiecare zi, erăși cu același preț, căci cei 2 fl. adăugați acoperă numai cheltuielile înmulțite cu portul postal.

De atunci încôce am făcut tot ce ne-a stat în putință spre a aduce îmbunătățiri atât în redactarea ziarului cât și în întocmirea sa esteriă, pentru care scop am isbit ca ziarul să-și aibă tipografia proprie.

Nu-i vorba, multe se cer astăzi de la un ziar, mai ales când el este chemat să servească unei cauze și mai ales când de multu prigonit de sorțe. Prin urmare nu putem dice că am ajuns la capătul îmbunătățirilor.

Din contră, astăzi când, ca niciodată până acuma, pozițiunea țării noastre s'a agravat; când atâtea lovituri sunt îndreptate asupra ei cu vehemență așa de mare; când procese peste procese, condamnări la închisoare și amenzi în bani o împiedecă în munca și stăruințele ei de a da pe față toate nelegiuirile, prigonirile și asupririle și de a lupta pentru recăstiga drepturilor poporului român: se cere de la noi să ne încordăm puterile cu îndoită energie și să continuăm lupta cu curaj neînfrânt, introducând nouă reforme, pentru ca „Gazeta Transilvaniei” nu numai să corespundă mai multu chemării sale, ci să se tacă cu putință ca principiile salutare naționale ce le propagă să potă pătrunde până și în coliba țeranului.

Conduși de aceste vederi, voim să facem și cu începerea anului viitoru mai multe esențiale ameliorări în ziarul nostru.

Pe lângă programul, ce l'am observat până azi la redactarea foii, suntem decisi a cultiva mai multu și unele terene, cărora până acuma potă nu le-am putut da atențiunea cuvenită.

Spre scopul acesta am avut fericirea a concentra împrejurul nostru unu număr însemnatu de bărbați cu cunoscințe speciale, cari voru colabora regulat la foia noastră, așa ca materialul celu va conține să fiă câtu mai variat, instructiv și acomodat trebuințelor poporului, nu numai pe tărâmul politic, literar și social, ci și pe cele de interes economic, educațional și igienic, alu afacerilor sale cu autoritățile cu cari vine mai desu în atingere și alu treburilor sale financiare și comerciale.

Afară de aceea câștigându-ne convingerea, că după împrejurările poporului nostru unu ziar cotidianu nu este în stare a pătrunde în toate paturile sociale — parte mare din cauza prețului lui — și astfel știind că să sîmte trebuința de a i se face cu putință oru și cărui Român, care știe ceti, ca să fiă informatu despre interesele și trebuințele lui, ne-am decisu ca de la anul nou 1889 înainte să mărimu în modu destul de însemnatu prin adăuguri numerele noastre cu data de Duminecă și să le întocmim și să le redactăm astfel, ca să intereseze pe oru și ce cetitotu și să se potă abona și separat.

Deschidemu der abonamentu la „Gazeta Transilvaniei”, care deși mai bogat în materialu va costa ca și până acuma 12 fl. v. a. pe anu și în deosebi pentru aceia, cărora împregiurările nu le ertă de a abona întregu ziarul, deschidemu abonamentu separatu la numerele cu data de Duminecă ale „Gazetei Transilvaniei”, cari voru costa pe anu numai 2 fl. v. a.

Rugăm pe abonații noștri de până acuma, ca să stăruiască pe câtu le va sta în putință în cercul domnilor lor pentru lăfirea „Gazetei Transilvaniei” precum și pentru răspândirea în popor a numerelor cu data Duminecă, ce se potă abona și separat.

(Anunțul Administrațiunii pe pagina IV.)

Redacțiunea.

Gărgăunii șovinistilor.

I.

Când am datu o scurtă dare de seamă despre articulu foilor ungueresci din Clușiu, scriși de încheierea anului 1888 n., am făgăduit că vom reveni asupra lor, ca din nou să încercăm a-le scoate șovinistilor gărgăunii din capu, cari fi facu să mai credă și să mai sperze în realizarea unor idei utopice și nebune.

S'a putut vedea din acei articuli, deoparte hotărârea foilor ungueresci d'a continua cu agitațiunile lor în contra naționalităților, de altă parte s'a putut simți frica ce transpiră din fiecare rând și de care sunt cuprinși agitatorii ungueri din cauza păcătoșilor lor și a conștiinței, că au nedreptățitu naționalitățile și au înăspritu relațiunile cu ele.

E cu neputință să nu te cuprindă scârba și disprețulu de atâta încăpăținare a șovinistilor d'a stăru în pornirile lor nenorocite ce duc pe guvernul prăpastiei, de dragul unor idei scrințite ce le-au subjugat creerii.

În locu să o rupă cu nenorocitul trecut de a agita și persecuta, de a insulta și calumnia, de a nedreptăți și a încălca; în locu de a căuta să vindece „marea bolă a statului”, cum numescu

șovinistii cestiunea naționalităților, ei cari au pricinuit-o, ne ceru tot nouă să o vindecăm, noi cei răniți de săgețile lor ce dîlnic ni le nfigu în străvechile noastre drepturi, până și în cea mai scumpă avere a noastră: limba și naționalitatea.

Când auși pe unu „Ellenzek” dicendū, că în interiorul Carpaților putem trăi strălucitu cu toți decă ne ntelegem pacinicu unii cu alții, și totu elu ne cere să primim toate consecințele situațiunei ce ne-au creat regimul și agitatorii ungueri, adevă să ne nchinăm „ideii de stat maghiar”, mai potă fi vorba de unu traiu strălucitu?

Când aceeași foia unguerescă ne spune, că în acestu statu numai o națiune potă fi și anume cea maghiară, fiindcă așa ar fi fostu de o mie de ani, așa ar fi azi și așa crede că va fi în viitoru, mai potă fi vorba de o înțelegere pacinică cu naționalitățile?

Nu, a primi consecințele unei astfel de situațiuni ar însemna a ne condamna noi înși-ne la morțe.

Nu așa a fostu de o mie de ani, nu așa e azi și nu așa va fi în viitoru, cum îi place foii ungueresci a spune plesnind adevărul istoric în față și credendū că sa voru găsi între naționalități

mișei, cari să le dea pe acestea ploconu în brațele celor cari le voesc morțe politică și națională.

Nu așa se vorbește, „când sorțea noastră este comună, când inamicul nostru este comun, când viitorul nostru este comun” precum recunosc foia unguerescă, nu așa se vorbește față cu majoritatea cea mare a populațiunii Ardealului, Bănățului și Țerei ungueresci.

Decă regimul și șovinistii ungueri dorescu să trăiască strălucitu și în înțelegere pacinică cu naționalitățile, să-le recunoscă acestora ce e alu lor, drepturile, limba și naționalitatea, să le lase'n pace a și-le desvolta acestea așa precum ele voesc.

Într'unu statu cu diferite naționalități, dintre cari unele sunt cu multu mai vechi de o mie de ani pe acestu pământu, nu potă fi vorba de o singură națiune și de fracțiuni ale ei. Tote au dreptul să stea pe aceeași treptă de egalitate de dreptu. Și câtă vreme nu se va crea o astfel de situațiune, „marea bolă a statului”, cestiunea naționalităților, va amenința cu cangrenă.

O dorescu regimul și șovinistii ungueri acesta? N'au decătu să continue lupta cu naționalitățile.

Unu conflictu anglo-germanu.

Diarele englezesci publică corespondența schimbată între Sir Morier și comitele Herbert de Bismarck cu ocazia atacurilor „Gazetei de Colonia”, care a acusat pe Sir Morier de a fi destăinuitu lui Bazaine mișcările armatei germane în 1870.

Sir Morier protesteză cu vioiciune și arată o scrisore a lui Bazaine, cu data de 8 Augustu, care scrisore desminte într'unu modu formalu cuvintele atribuite diplomatului englesu. În consecință acestă din urmă a cerutu comitelui Herbert de Bismarck să desminte această calomnie în „Gazeta Germaniei de Nord”.

Comitele Hert de Bismarck a răspuns că cuprinsul și tonul scrisorei lui Sir Morier nu permitu să dea urmare cererei sale uimitore.

„Daily-Telegraf” declară, că întregu Englitera e actualmente insultată în persoana lui Sir Morier. Cele-lalte diare englezesci vorbesc în același sensu.

Rusia și statele balcanice.

Diarele rusesci sunt unanime a reclama formarea unui ministeru naționalu în Serbia, ca fiindu singurul mijlocu de a asigura menținerea noiei constituțiuni sârbesci în intrigimea sa.

După corespondentulu lui „Times” la Viena, Rusia ar considera nesuccesele sale politice în Balcani ca rezultandū din insuficiența reprezentanților săi actuali la Belgrad, la Atena și la București și prin urmare ea și-ar propune să i schimbe.

Germania și puterile aliate.

Un articol alți diarului „Post“ constată cu satisfacție, că Italia în afacerea Tunisului nu mai are nici un motiv de a se neliniști. Un demers din partea Franciei de felul aceluia care era de temut, adică ca funcționarii străini să se naturalizeze ca supuși tunesiani ori francezi, ar fi avut de sigur un caracter de provocare față cu Italia; dar Italia este aliată cu Germania.

Suntem foarte satisfăcuți, adăuge diarul german, de a constata, că datorile fie-cărui dintre cei care formează alianța cu noi fiind îndeplinită cu fidelitate, nu suntem actualmente amenințați de nici o primejdie atât dinspre Orient cât și dinspre Occident.

SCRILE DILEI.

Redactorul fôiei sârbesci „Glas“ din Becicherecul mare, Dr. Emil Găvrilă, pentru că în fôia lui ar fi publicat articol de cuprins politic, deși el n'a depus cauciune, la acuză procurorului regesc prin decizie a fost citat la pertractare finală înaintea tribunalului competent din Becicherecul mare. Tabla însă a cassat acestă decizie și a avisat tribunalul a-și motiva decizia sa. Cu această ocaziune observăm, că după decizia curială din 23 Maiu 1882 Nr. 9772 din a. 1881 n'au să decidă colegiile judecătorești, ci opiniunea (expertiza) motivată a 3 redactori de ziare politice, decât un articol este sau nu de cuprins politic. Colegiul judecătoreșc are să esplice numai măsura pedepsei, conformă opiniei eventuale nefavorabile a expertilor. — Acestă decizie principială oferă oșcare garanție foilor periodice nepolitice, deoarece astăzi nu este conceput mai vag, mai confuz decât conceptul cuvântului: „politic“. Și după noțiunile intuitive ale unor procurori și judecători chiar și un tractat istoric pôte fi declarat de politic și respectivul autor condamnat.

Aflăm că la 13 (30) Ianuarie se va da *balul* „Reuniunii femeilor române“ din Brașov.

Principele moștenitor al României, felicitându de sărbători, printr'o scrisoare, regimentul 3 de liniă, din care face parte, a anunțat că peste câteva luni se va stabili definitiv în România. Se crede că se va așeza în Iași.

Printr'o scrisoare adresată *Reginei României, Principele de Galles* și-ar fi exprimat dorința de a se traduce în limba engleză câte-va din piesele sale.

Cu privire la accidente de drum de fier, „România Liberă“ din București dă următoarele relații: *Zăpada* este generală și cade cu mare abundență peste totă țera. Pe Bărăgan viscolul a fost teribil și nu s'a potolit încă bine. Liniă București-Fetești, cu ramurile ei, este tăiată; un tren chiar este înzăpezit de două zile și patru mașini trimise pentru a restabili circulațiunea au rămas înșile înămețite. Voiajorii din tren sunt adăpostii în cantone. Circulațiunea între Galați și Barboși a fost tăiată de viscoluri la 3 ore; până la nouă dispozițiunii, voiajori și mărfuri pe liniă Barboși-Vaslui nu se mai iau. Asemenea liniă Buzău-Brăila este tăiată la Făurei. Liniă centrală este intactă; trenurile sosesc numai cu o întârziere firească. Indată ce vârtejul de vânt se va potoli, ceea-ce se speră, de ore ce i s'a schimbat direcțiunea, liniile vor fi toate destupate.

„Monitorul Oficial“ din București publică următorul comunicat: Unele ziare au răspândit șgomotul, că guvernul ar avea intențiunea să închidă *târgul de rimători dela Turnu-Severin*. Pentru ca asemenea șvonuri neintemeiate

să nu influențeze asupra unora din comercianții cari au relațiuni cu târgul, se dă cea mai formală desmărire acestor șgomote, aducându în același timp la cunoștință atât a comercianților cari aduc rimătorii lor spre desfacere în târgul dela Turnu-Severin, cât și cumpărătorilor din țera și din streinătate, că târgul va urma ca și în trecut operațiunile sale.

Bulgarul Kisseloff, care a atentat la viața ministrului bulgăresc d. Nacevic și care a fost achitat de curtea cu jurați din Giurgiu, a fost *espulsat din România* în urma unei decizii a consiliului de miniștri.

Ordonanța ministrului unguresc de culte și instrucțiune

relativă la instrucțiunea limbii germane în școlile medii are următorul cuprins:

„Raporturile organelor mele oficiale, cari controlează rezultatele instrucțiunii în școlile medii, conglăsuiesc într'aceea, că nici gimnaziul nici școla reală nu ajunge ținta aceea a instrucțiunii limbii germane, care o *determină planurile de învățământ și instrucțiunile*. Acestă se adevărește atât prin experiența generală, cât și prin semnele, la cari a indigitat predecesorul meu cu circularul său din anul 1884 sub nr. pres. 1542.

Nu e de lipsă a arăta mai cu deambruntul, cât de importantă este cunoștința limbii germane din punct de vedere cultural și cât de estinsă cerul (câmpul) de cultură și de erudițiune modernă deschide nemijlocita ei cunoștință cu bogata ei literatură. Pentru aceea eu trebuie să și *prezint, ca ținta pusă în planurile de învățământ și în instrucțiunile pentru instrucțiunea în această limbă să se ajungă într'adevăr*. Spre scopul acesta eu, ținându sémă de împrejurări și de mijlocele, cari imi stau la dispozițiune, aflu de lipsă a ordona următoarele:

1. Față de nepăsarea, care o vădesc singuraticite institute adese-ori cu înțelegere foarte greșită la instrucțiunea limbii germane și la judecarea rezultatului, binevoiiți a avisa pe respectivii profesori, ca pe deoparte să urce intensitatea instrucțiunii în măsura cea mai mare posibilă și să pună greutatea de căpetenie a activității lor pe aședarea fundamentului solid gramatical, precum și pe câștigarea tezaurului limbistic, era pe de altă parte în clasificatiune, mai vârtos după terminarea clasei IV, când fundamentul gramatical trebuie să fie pus deja, să procedă t cmai așa de riguros, ca și colegii D-lor la fie-care altă obiect.

2. Modul de instrucțiune să fie în ambele școle medii cât se pôte de practic, spre care scopu pretensiunea aceea a planurilor de învățământ și instrucțiunilor, *ca în clasele superioare limba germană să servescă ca limbă de instrucțiune pentru limba și literatura germană, să se împăimască cu totă strictețe*. Pentru punctuala executare a acestei dispozițiuni eu fac responsabil pe directorii institutelor.

Eu îi provoc mai departe, ea în sensul dispozițiunilor și instrucțiunilor relative la esamenele de maturitate pentru gimnaziu, toți acei școlari, ale căror lucrări scripturistice de maturitate nu corăspund pe deplin scopului în totă privința, să fi: o supuși la un esamen oral din limba germană și să vegheze la stricta judecare a răspunsurilor.

În planul de învățământ al școlilor reale, unde numărul cel mare de ore pentru limba germană e de ajuns sub tote împrejurările, ca corpul didactic pe lângă întrebunțarea mijlocelor de șnu să pôte ajunge ținta fixată, nu e de lipsă o sporire a orelor. Gimnaziul cade sub altă punct de vedere, căci acolo este un număr de ore

mai mic, așa că pentru a învinge greutatea, ce rezultă din referințele locale, se cere o deosebită îngrijire. Sunt ținuturi, unde școlarii nu audă limba germană în familie; în alte locuri școlarii aceleiași clase vorbesc mai multe limbi din patriă — între acestea și pe cea germană — der una pe socotela celorlalte, așa că dezvoltarea unui simț adeverat de limbă și un us mai liber al limbii se îngreunăz forte tare.

Fiind că greutatea nu sunt aceleași în tote gimnaziile, ci ele diferesc după singuraticite ținuturi, nu este consultă a sana tote relele printr'o măsură uniformă, care să se întindă peste tote instituturile; modul de deslegare trebuie căutat mai vârtos în planurile de învățământ existente locale, care institutiune s'a născut tocmai din acestă motiv.

Deci Vă provoc, ca să însărcinați pe corpul didactic al gimnaziilor, ca să facă referințele lor locale speciale din indicatele puncte de vedere cât mai curându de obiect al unui studiu temeinic și ca să pôte grije în sensul normelor existente și în cadrul planurilor de învățământ locale pentru o eventuală sporire a orelor limbii germane și adevă pe socotela acelor obiecte de învățământ, unde strămtorarea detaliurilor admite scăderea orelor.

Deorece însă sporirea orelor în favorul limbii germane va servi numai la perfectă apropiere a desterității limbii și la esertarea mai întinsă a materialului fixat, și după ce numai de acolo se pôte lua ore, unde numita restrângere e posibilă, pentru aceea schimbarea planului de învățământ din vigore nu va fi necesară.

Propozițiunile D-Vostre să le trimetă încoce gimnaziile până la 15 Maiu a. c. însoțite de părerea D-Vostre.

Budapesta, 17 Decemvre 1888.

Contele Csáky m. p.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Valea-Bărgăului, Decemvre 1888.

Domnule Redactor! E foarte duros, când astăzi în vâlcul luminii și al libertății în Ungaria — stată pe excellentiam „constituțională“ și „liberală“, vorba șovinistilor — cetățenii de altă nēm decât cei d. la cărmă, și mai ales noi Români și de și nu putem înregistra din partea ocărmitorilor noștri decât presiuni, nelegalități, nesocotința aședămintelor și drepturilor noastre.

Și apoi decât cercăm a face opozițiune, ori a ne plânga de aceste volnici ale guvernului și organelor lui, tot noi suntem cei vinovați și timbrați de agitatori, rei patrioți, daco-romaniști și urmăriți și trași în judecată ca să ne terorizeze să ne amuțim glasul, ca să nu mai șcie lumea mare, că la noi sub scutul constituționalismului precum și sub al „ideii de stat maghiar“, decât regimul, cu organele lui, cu căta de agitatori și șovinisti a ne tiranisa și a ne înștrăina tot ce mai avem.

Dovadă sunt cele ce se petrec astăzi cu comunitatea de avere grănițărăscă a fraților bănățeni dela Caransebeș. Dovadă sunt cele ce se petrec cu noi urmașii grănițerilor din fostul al II-lea Rgmt. de grănițeri în Năsăud. Căci nu e destul, că de câțiva ani mările ne sunt legate și poruncitori absolut peste averea noastră e faimosul fôispân și comisari al guvernului Bánffy, ci astăzi se intenționează din partea părintșcei obladuir a se purcede la un pas mai departe. Cu rea voință, sub pretext de „regulare a referințelor de posesiune grănițărăscă“ tinde a ne lipsi de moștenirea hărădită dela strămoșii și părinții noștri pentru carea mari necazuri au rădat și multă sânge au vârsat, și a se da veneticiilor străini din totă lumea ce s'au aședat printre noi și cari astăzi fără nici o opozițiune intră în căta neofitilor ma-

ghiar și, veți Dómne, împleșc rasa domnitor.

Casă nu mi-se dă cumva, că neadeverur grăesot, lasă să urmeze aci raportul imputerniciilor noștri în afacerile grănițărăscă din carele evident se pôte vedea mai sus amintitele intențiuni ale ocărmiturii țiszaiste:

În urma concludului și a însărcinării reprezentanților din cele 44 comune foste grănițere dtto. 26 August 1888 subscriși ca plenipotențiați ai acelor comune, la întefirile date din mai multe părți, în specie din partea organelor guvernului, am încercat a aduce la cale o împăciuire în procesul pendent cu familia Br. Kemény, precum și în procesele, ce sunt prezente de pendent între numitele comune și fonduri de o parte, și între erariul reg. mag. de altă parte pentru rectificarea titulei la cartea funduară pentru patronat etc.

Decând s'au făcut pendent procesele de sus, adeseori a adus necesitatea cu sine, de a observa în ele cea mai strictă tăcere despre decursul lor și despre pașii, ce vor să se facă în ele și această tăcere au folosit o uni chiar cu intențiune, alții din cine șcie ce sfătoșire, spre a lăși feliu de feliu de faime în popor în cauzele acestea.

De o parte spre a delătura lățirea ataror faime, de altă parte fiind-că se tractează despre averea Domniilor-vostre: venim a vă face cunoscut (prin scrisoarea de față pentru crățarea șpesselor, ce s'ar face convocându-vă erăș la o adunare), rezultatul încercărilor noastre de împăciuire în următoarele:

Dela datul 26 August a. c. am călătorit la Pesta în două rânduri și în acest interval ne-am consultat în afacerile de sub întrebare parte laolaltă, parte în special, atât cu cei cinci membri aleși în adunarea grănițărăscă din 22 Faur 1885 (dintre cari unul n'a voit cu asta ocaziune a se consulta cu noi), cât și cu delegațiunea aleasă în adunarea fostilor grănițeri din anul 1883 și luând în considerare părerile tuturor, ținându apoi cont de concludul D-vostre, dtto. 26 August 1888, ca să aplanăm tote afacerile controverse pendent, am făcut încercarea de împăciuire.

Din partea In. Ministeriu r. m. de finanță au intervenit ca membri în comisiune: Domnii Fejér Miklos, consiliar ministerial, Angyal, consiliar de secțiune și Dr. Csávási, consiliar la direcțiunea r. m. fisoală. totodată referente în procesele sus amintite, au intervenit și D-lți comite suprem în sesiuni în calitate de comisari regiu, și deastădată, — respectu membrilor comisiunii — am fost întâmpinați cu totă afabilitate.

Obiectele, despre cari aveam a ne împăciui au fost următoarele:

1. *Rectificarea titulei la cărțile funduore (ștergere a clausulei din protocoalele funduare: „în posesiunea și proprietatea fostilor grănițeri“, și inferarea realităților pre comunele actuale politice).*

Aci caută să premitem pentru deslușirea cauzei, că guvernul — după cum ni-s'a descoperit verbal — în un proiect de lege, pe care voiesce al presenta legislațiunii, și prin care voiesce a regula referințele de posesiune a grănițerilor din sustatul al II-lea regiment confiar, recunoscă quidem ore cari îndreptăți a fostilor grănițeri la munți și păduri, deră puceda la acesta din un principiu cu totul fals, subsumându, că pe valea Someșului comunele ca corporațiuni au fost domni pământeni, er locuitorii au fost iobagii lor, apoi, ca în cercurile Borgoului și a Monorului, a fost erariul domnului pământean, er locuitorii iobagii lui, va să dăcă, ignoreză cu totul diploma regelui Mathias din anul 1476 și diploma imperătesei Maria Teresia din anul 1766 prin cari sunt recunoscuți toți locuitorii fosti grănițeri din sustatul al II-lea regiment rom. de grăniță de liberi, pucedându deră în numitul proiect de lege din acelu principiu fals, ca în aceste comune există referințe a între fostii iobagi și domni pământeni, după determinațiunile legilor urbariale, se intenționează a se regula această referință prin segregarea unei părți a pădurilor și pășunilor comunale pentru familiile fosti grănițere, și prin înfierarea acestora în cartea funduară ca părți ideale numai pe numele numitelor familii, eră celelalte păduri și pășuni să rămână curat a comunelor politice, la cari se aiba nu numai fostii grănițeri, ci și toți ceilalți locuitori din comune, căci s'au aședat în fosta grăniță și că se vor

mai așeza de aci înainte, fiă ei veniți din Rusia, Galiția sau ori și de unde.

Spre acestu scop s'au intentat procesele pentru rectificarea titulei la cartea funduară.

La prima vedere s'ar păre proiectul susu amintit favoritoru pentru familiile foste grănițere, căci o parte din pădurii și pășunii ar deveni proprietate funduară a familiilor particulare grănițere cu care ar pute dispune după plac, de altă parte totu familiile grănițere ar rămâne îndreptățite — cu cailași locuitorii negrănițeri laolaltă — de a trage folosele și din celelalte realități; dără lucru stă cu totul altmintrelea, căci:

a) Noi amu ținutu până acuma și ținem și de prezente, că toate acestea pădurii și pășunii sunt proprietate exclusivă a fostilor grănițeri, prin urmare este exclusă ori și ce segregare, ăr familiile negrănițere n'au nici un dreptu la ele, deci dără nu există nici o titlu, pe baza căreia — fiă și prin v'runu proiectu de lege — se devină acestea familii ca din seninū comproprietate la numitele realități.

b) Pe baza numitului proiectu de lege ar trebui după determinațiunile legilor urbariale să se facă prin Tribunale pe cale procesuală, care procese ar dura 5—6 ani, și ar costa multe deci de mii de florini, fiindu aci a se plătomisiunea judecătorească, inginerii, pricepătorii de lucru, advocași etc. și toate spele acestea aru căde numai pe spatele familiilor foste grănițere, în a căroru favoru s'ar face segregarea.

c) Abstragendū dela acestea, făcenduse segregarea și punenduse o parte din realitățile numite în cartea funduară pe familiile grănițeresci, acelea părți ideale ar fi espuse vânzării, execuțiunii și în genere instrăinării și așa în 15—20 ani toate realitățile segregate ar ajunge în mâna alorū vre-o căți-va precupeți, oari cu puțin ban, vinaru, tăbaot etc. ar sci în timp și pe rând u așacuira una câte una din părțile segregate, și familiile foste grănițere pe pământul lor ar deveni proletare și servitorii străinilor veniți pe aci din alte țeri.

Aceste motive ne-au îndemnatu de a ne opune unei atarū dispozițiunii; și fiindcă aci era vorba, că guvernul caută să reguleze în ôrecare modu posesiunile grănițeresci: amu pășitu noi și amu recomandatū unu altu proiectu, pe baza unui principiu mai dreptu, mai salutaru și mai eficace de îndeplinitu, și anume:

Din partea comisiei emise de guvernū ni-s'au indigitatū, ca referințele de susu caută să fiă odată regulate, că în una și aceeași comună nu potū să existe bunuri, cari să fiă inferate în cartea funduară și pe comuna politică și pe fostii grănițeri, pe când de altă parte să existe în comună indiviți și familii, cari să fiă după legea comunală membri ai comunei politice, dără să nu aibă dreptu la muniți, pădurile și pășunile comunei; deci amu făcutu propunerea, ca locuitorii din celea 44 comune din susutatu confinū militarū, și anume: familiile de origine grănițere rămā și mai departe ca locuitorii primordiali proprietari muniilor, pădurilor și pășunilor comunali, ăr familiile, oari n'au fostu grănițere, să se rescumpe pe sine cu ôre-careva taxe solvinde odată pentru totdeuna în favorea comunei, și prin acēsta rescumperare să intre și ele în drepturile grănițerilor din aceea comună va să dică: să se îngremieze în drepturile lorū; din taxele solvite pentru acēstă îngremiere să se facă unu fondū neatacaverū, a căru interesu să se folosească pentru administrarea comunei, ăr familiile, cari n'ar voi a solvi aceste taxe, să fiă admise la pășunile și pădurile comunale, respective la venitele acelorā numai pe lângă solvirea de taxe anuale, ce din timp în timp se voru determina prin reprezentanțele comunale.

Taxele de recumpărare s'au fostu propusū diferite și anume: pentru familiile aședate înainte de desfacerea grăniței pe teritorulū numitorū comune între cari și baieși din Rodna: 50 fl. v. a. solvindu în 10 ani; pentru cei veniți după desfacerea grăniței până la anulū 1861 și anume, în comunele cu proprietăți mai mici 100 fl., în cele cu proprietăți mai mari 150 fl.; pentru cei veniți dela anulū 1861 până la anulū 1872, și anume în comunele cu proprietăți și venite mai mici 200 fl., în cele cu proprietăți și venite mai mari 300 fl., ăr în cele cu proprietăți și venite mai mari 500 fl. solvindu totu în timū de 10 ani, — ăr pentru cei ce se voru aședa în comunele grănițere de aci în colu ar fi fostu de a se statorū taxu prin unu statutū creandū în tenoarea legii comunale, care taxu însă nu pôte fi mai mică, în

comune cu venite mai puține de 300 fl. și în cele cu venite mai mari, de 500 v. a.

Acēstă propunere a noastră în sperare, că se va face împăciuire și în celelalte afaceri pendente, s'au fostu primitu în comisiune cu modificări mai neînsemnate. (Va urma.)

Intēmplări diferite.

Atentatū cu dinamitā contra unni vice-spanū. Cetimū în numărulū mai nou alū lui „Kolozsvár“: Indiviți necunoscuți au sēvirșitū în sēra de Silvestru unu atentatū cu dinamitā contra lui Szikszay Lajos, vice-spanū alū comitatului Sēlagiu. Sēra pe la 8 ôre s'a auqitū în casa vice-spanului, în partea de cătră pimniță, o bubuitură complită, în urma căreia s'au stricatū ușile și ferestrite, pāretele pimniței s'a sdrențuitū tare, și întregū edificiuul s'a sguduitū, ba și casele din vecinū s'au cutremuratū. Pagubā mai însemnatā nu s'a întēmplatū și nici vice-spanului nu i s'a întēmplatū nimicu, dēr în urma spamei ce a suferitū, a căpētātū bātaiā de inimā, fiindū bolnavū încā și acum. În urma cercetārei s'a constatatū, că casulū a provenitū din unu atentatū. Atentatorulū a sloboqitū prin crepătura pimniței o umplătură de dinamitā; dinamita era pusā într'o buteliā de sticlā, alū căreia astupușu era strinsū legatū cu sfōrā. La gātulū sticlei atentatorulū legā capētulū unei sfōri, cu ajutorulū căreia o sloboqū în pimniță, ăr celalaltū capētū alū sfōrei ilū legā la ferēstra pimniței. Sfōra însă a fostū prea scurtā, așa, că sticla n'a ajunsū până la fundulū pimniței, ci a atērnatū numai în aerū. Acestei împrejurārī, precum și cantitāții prea mici de dinamitā este a se datori că n'a fostū sfārmatā întrēgū casa. Gātulū și dopulū sticlei au rēmase întregi. — Cā cine o fi fostū atentatorulū, asta încā nu o scie fōia ungurēscā; situațiunea susu qisului vice-spanū însă trebuie că e fōrte criticā, după ce mai cu sēmā și astātōmnā i s'a aprinsū fēnulū din partea unorū dușmanū ai lui, cari asemenea au rēmāsū necunoscuți. „Kolozsvár“ crede, că în casulū de față e vorba numai despre o rēsbunare personalā și că alți complici la acēstū atentatū n'au fostū.

Bātaiā în Clușia. Într'una din serile acestea s'a întēmplatū în Clușiu o bātaiā, care era cătū p'aci să aibā unu rezultatū fōrte tragicū. Ețā cum istoricesce „Kolozsvár“ acēstū casū: Patru inspectorii ai arendatorilor regaliilor de vinaru, însoqiti de unu polițistū, umbiau ca să prindā unu individū bănuitū ca contrabandistū de vinaru. Bănuitulū nu peste multū timp se ivi și se dice că la elū s'ar fi aflatū în adevērū vinaru de contrabandā. Inspectorii voirā să confiscē vinarulū și pe contrabandistū să-lū escorteze. Contrabandistulū însă, cu numele Grigore Bodea, luā secura și sări asupra inspectorilor, cari însă, ajutați fiindū de polițistulū, trāntirā pe Bodea la pāmētū și i luarā din mână sēcurea, cu care voia să crepe capulū vre-unuia dintre inspectorii, apoi luarā pe Bodea să-lū ducā din marginea orașului, unde s'a întēmplatū conflictulū, în orașū. La unu locū Grigore Bodea începū să strige după ajutorū și la strigātele lui îi venirā într'ajutorū numēroși locuitorii romāni (din strada „Felsőszenutza), cari cu bāte și cu furci de fier sārīrā asupra inspectorilor și a polițistului, pe cari începūrā a i imblāti din grosū. Într'acestea unulū dintre inspectorii sloboqū în vētū câteva descārcături de revolverū cu scopulū ca să înspāimēnte pe atacatori, dēr la auqulū d s-cărcătorei de revolverū. atacatorii se iritarā și mai multū și loviturile începūrā să cadā povoiu asupra capului inspectorilor de vinaru. În fine, dice „K. r.“ inspectorii vāqurā, că deși suntū provēduți cu arme, mai bine le va fi, decā voru lua o la sātōsā. O tulirā cătū îi ținurā picioarele și cu asta, bātaiā s'a terminatū. Afacerea s'a predatū tribunalului.

Din camerele române.

În camerā: D-lū C. Răceanu depune o pētitiune a mai multorū cetățeni din orașulū Târgoviște, prin care cerū reconstituirea catedralei din acelu orașū.

D-lū C. Dobrescu (Argeșū) rōgā pe guvernū ca să trimitā o circulară prin care să arate că tablourile statistice pentru împārțire de pāmētū făcute astā primāvērā din ordinulū ministerului suntū numai nisce lucrāri pēgātitoare. Trebuie să se liniștească țēranii, cari n'au fostū trecuți din diferite cauze pe acele tablouri, ca să li se dea pāmētū. Între altele d-sa dice că democrații radicali și socialistii exploatează cauza țēranescā numai în scopuri electorale. Cere esplanții în privința acelorā, cari facū țēranilorū cereri de pāmētū.

D-lū ministru P. P. Carpū rōgā pe d. Dobrescu ca să-i denunțe pe aceia cari au făcutū astfel de abuzuri, ca să-i pōtā da în judecatā. La sfārșitū, d. Carpū dice că guvernulū nu pōte să oprească pe țēranii a crede în fāgăduelile ce li se facū de mai multū șarlatani, cari se pēteqū în apostoli.

D-lū Cogălniceanu impūtā d-lui Dobrescu, că rēu face d-sa că ponegresce pe aceia, cari se interesează de chestia țēranescā. Nu trebuie să compromitemū și să vindemū acēstā chestie pentru interese personale.

Se votează douē cereri de pāmētū. Se votează apoi indigenatele d-nilorū A. Oraveț, Al Dogarescu, Octavianū Arbisanu, Gh. Ghimbășianu, C. N. Negruți, Ralian Samitca din Craiova. Indigenatulū d-lui Ionū Ionescu a fostū respinsū.

Se notează prelungirea termenului convenției cu Franția încā pe 6 lunī. D-lū G. Tocilescu interpelează guvernulū, decā are de gāndū să prevēdā în bugetulū anului viitorū alū ministerului instrucțiunii publice construirea universitāții în Iași. — S'a comunicatū ministrului respectivū.

Se cere apoi creditulū de 200,000 pentru a veni în ajutorulū comitetului naționalū pentru participarea Romāniei la esposițiunea universalā din Parisū din 1889.

D-lū N. Blaremburg dā cetirea raportului delegațilorū secțiunilorū în acēstā privință. (Aplause.)

D-lū Ionū Lahovary, rōgā pe d-nii deputați ca să voteze acēstū creditū. E în interesulū nostru materialū chiar, ca să participāmū la esposițiunea. Europa să vadā progresulū nostru în timpū de 15 ani. (Aplause.)

Creditulū puindu-se la votū, se votează fără altā discuțiā.

D-lū P. P. Carpū, ministru de externe, depune la biuroulū Camerei unū proiect pentru reducerea de 15 la sutā din taxele tarifului autonom. D-sa mai rōgā Camera să voteze unū creditū de 60,000, pentru a se plăti mai multorū persoane, la care Statulū a perceputū taxe ilegale. — Se votează și se adoptā.

Se votează apoi unū creditū pentru acoperirea cheltuelilorū ce se făcū cu căți-va bursieri dela școlā de agricultură dela Ferăstrēu.

În senatū: Discuțiunea asupra proiectului de lege privitorū la retragerea celorū 26 milioane în bilete ipotecare din circulațiā.

D-lū Aurelianū combate acēstū proiectū ca importantū. D-sa cautā a dovedi că retragerea acelorū bilete nu numai că nu va scādē agiulū, dēr va împovora și bugetulū cu o anuitate mai multū. D-nu Aurelianū conchide cerandū a se respinge acēstū proiectū.

D-lū Menelas Ghermani, ministru de finance, susține proiectulū ca folositorū comerțului și cestiunei economice a țērei. D-sa dice, că prin retragerea acelorū 26 de milioane, agiulū va scādē și deci va fi unū câștigū pentru țērā, trecenduse în bugetū o anuitate numai de 1 și jum. milionū. Terminā spunendū că guvernulū va aduce unū proiectū de lege, care votanduse, va face să disparā agiulū cu desēvērșire.

Legu s'a votatū

Literaturā.

Revista pedagogicā „Lumina pentru toți“ apare în București de douē ori pe lunā, directorū Eniu Bălteanu (calea moșilorū no. 138.) Abonamentulū pe anū 12 lei. Cuprinsulū n-rului 11 și 12, anulū IV, 1— a Noemvrie 1888: Inlesniri pentru plata abonamentului. Direcțiā; Știința la îndemāna tuturorū sēu viēta omului și a animalelorū, E. B.; Transformismulū, D. Ionescu; Anecdote populare, Th. D. Speranțā; Cestiuni Pedagogice, I. R.; Dora D'Istria; Conferințele învățătorilorū din Suceava, Falcianu; Știința pentru toți,

după R. L. Studii asupra literaturii populare, Dobre Stefanescu; Limba romānā, Studiu criticū de prof. François E. A. Buisson; Tēranca Romānā cea bună, după Gazeta Sātēnului; O carte pentru școlile primare de orașe și de sate, de I. R., institutorū de orașū.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.“

(Serviciulū biuroului de coresp. din Pesta)

Viena, 10 Ianuarie. Adī se ținū mari debateri militare, la care iau parte toți comandantii de corpuri.

Berlinū, 10 Ianuarie. Precum spune „Post“, e apropiatā logodna princesei Alice de Hessen cu succesorulū tronului rusescū.

DIVERSE.

Birtașū pęcālītū. Într'o restaurațiā din Azuga își petreceau mai dennāqū mai multū tineri la unū paharū de vinū. Unū mucalitū, care se afla de față, se adresā cătră birtașū cu cuvintele: „En ascultā, avemū unū rēmāșagū pe 10 ceaiuri și decā vrei să ne stai într'ajutorū, ado ceaiurile până se va deslega rēmāșagulū. Cărcumarulū voiosū că face unū alișverisū bunū, merse și în scurtā vreme aduse pe masā 10 ceaiuri. Tinerii își petrecurā până tārđiu, plātirā totū ce consumaserā și voirā să plece. — „D'apoi ceaiurile?“ întrebā birtașulū — „Aștēptā să se deslege rēmāșagulū“ dise mucalitulū. Birtașulū făcū o față acrā și întrebā, ce felū derēmāșagū s'a făcutū. — „Apoi uite“, grāi mucalitulū, „unulū dintre noi a qisū, că când se va dērima coșulū (urloiuulū) fabricei, are să cadā spre garā, ăr eu am susținutū că urloiuulū va căde spre curte“. Birtașulū se vēqū pęcālītū, ăr tinerii plecarā ridēndū.

Unū ôșpe pęcālītū. Cu altā ocaziune, pe când se aflau totū la birtașulū pęcālītū, veni între tinerii, cari se aflau la unū paharū de vinū, unū hāiatū dela Cāmpina. Avea să cumpere ceva dela fabrica de postavū din Azuga. — „Să facemū telegrafū“, grāi mucalitulū din Azuga. — „Să facemū“, strigarā cu toții. Ce era telegrafulū? Cum stau toți în jurulū mesei, mucalitulū spunea o vorbā la urechia vecinului sēu, ăr acesta dedea vorba mai departe, până ce ajunge ērāși acolo de unde a pornitū. De astādatā, fiindcă și unū ôșpe streinū, s'a aședatū la masā și birtașulū. Se înțelege, mucalitulū a îngrijitū ca la drēpta ôșpelui să se așede birtașulū. Astfelū fiindū cu toții la masā și deôrece bēuserā binisorū bāetii, mucalitulū începū „telegrafulū“. Mucalitulū dise cătră vecinulū sēu: „Patru litri de vinū“. Vorba merse din gurā în gurā în jurulū mesei, ajunse la ôșpele din Cāmpina, ăr acesta o spuse vecinului sēu dela drēpta. Și fiindcă vecinulū sēu era birtașulū, acesta se ridicā frumușelū și aduse pe masā patru litri de vinū. La plātā rēmase uimitū ôșpele streinū când i-a pusū în socotēlā și patru litri de vinū. Cei dela masā riserā și lāsārā pe ôșpele să se înțelegā cu birtașulū.

Cursulū la bursa de Viena

din 9 Ianuarie st. n. 1889.

Renta de aurū 4%	101.90
Renta de hārtiā 5%	98.60
Imprumutulū căilorū ferate ungare	144.—
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (1-ma emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilorū terate de ostū ungare (3-a emisiune)	116.—
Bonuri rurale ungare	104.—
Bonuri cu clasa de sortare	104.—
Bonuri rurale Banatū-Timișū	104.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.—
Bonuri rurale transilvane	104.—
Bonuri croato-slavone	104.—
Losuri din 1860	141.80
Acțiunile băncei austro-ungare	883.—
Acțiunile băncei de creditū ungar.	813.—
Acțiunile băncei de creditū austr.	310.75
Galbeni împērātesci	5.89
Napoleon-d'orū	9.55 1/2
Mārci 100 imp. germane	59.27 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	191.—

Editorū și Redactorū responsabilū:
Dr Aurel Mureșianu.

